



A Segítő Mária Gimnázium diáklapja

S

M

G

EZ S(E)M ÚJSÁG

XIII. évfolyam, 2. szám
2020. december

Tartalomjegyzék

Az igazi világosság.....	2. oldal
Összedőlve.....	3. oldal
Amikor összetört a hited.....	4. oldal
Karácsonyi kreatívkodás.....	5. oldal
A lélek karácsonya.....	6. oldal
Mélylevegő vol.2.....	7. oldal
Zeneajánló.....	7. oldal
Vers.....	8. oldal

„Az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít, a világba jött...” (Vö. Jn 1, 9-10)

Advent idején a világ világosságának, Jézus Krisztusnak születése ünnepére készülünk. Az emlékezéssel felidézünk azt az eseményt, amikor Ő beleszületett az emberiség történetébe. Nagy esemény: a teremtő Isten Fia által közénk jött, ember lett. Ezáltal nem „valamit” kaptunk ajándékba, hanem „Valakit”. Ennél többet Isten nem adhatott. Ez több mint az egész teremtés eseménye, mely folytatódik, történik az általunk is megélt időben, napjainkban.

Csodálatos! A szívünkben hittel így szemléljük a jászlat, a benne fekvő baba Jézust. Legyen az fából vagy gipszből, művészi vagy amatőr alkotás... mindegy. Testi szemeinkkel azt nézzük, de a lelkivel az élő Jézust látjuk, és hálásak vagyunk.

Jézus további életsorsát is ismerjük. A Szentírásból tudjuk, hogy ott, ahol élt, tevékenykedett, az emberiség nagy része nem ismerte fel, nem becsülte meg, nem értékelte, nem szívlelte meg tanítását, nem hitt benne. Kétkedtek benne, ellene támadtak, kiteszították maguk közül, megölték. „*Bár semmi halált érdemlő bünt nem tudtak róla, mégis halálát kérték Pilátustól.*” (ApCsel 13, 28)

Történetét lehet úgy szemlélni, mint egy régmúlt eseményt. Ő akkor így járt. A téma, a történet lezárva: Consumatum est! Megtörtént. A téma a múlté. Az emberek nagy része ma így gondol rá.

Mi keresztények gondolhatunk-e így rá? Vagy van ennél tovább is? Lehet ennél többet is tenni? Lehet másképp nézni a dolgot? Igen.

Jézus e világba születését lehet úgy is nézni, mint jelen eseményt: Ő ma is bele akar születni az emberiség történetébe, életébe, konkrétan az én életembe. A világ világossága az én életembe akar belépni. Engem akar fényével beragyogni, melegével átjárni, átformálni, átminősíteni. Gyakorlatilag ez mit jelenthet nekünk?

Gondoljunk a gyertyára. Amikor a kanócat meggyújtják, lángot kap, a kemény gyertya megálgyul. A lángtól bekövetkezik egy változás, amely mindaddig tart, amíg a láng ég: a viasz el nem fogy.

Kedves Olvasó!

Felteszek neked egy kérdést. A világ világossága számára te „terra incognita” (felfedezetlen terület) avagy már meghódított terület vagy?

Nem szóban kell válaszolnod.

Erre a kérdésre nem szavakkal adsz választ, hanem életminőségeddel, életviteleddel, magatartásoddal.

Ha elutasítod Őt (és megteheted), mint egykor a zsidó vallási előljárók, a politikai hatalom birtokosai, s az általuk manipulált nép (ők is megtehették, s meg is tették), lemondasz Jézus értékrendjéről, életstílusáról, magatartásmódjáról.

Amennyiben befogadod őt, követed az Ő szelíd, jóságos, békés, derűs, életigenlő, mindenkinek jót akaró, a jóttevő, mindent megbocsátó, egyetemes szeretetet tanúsító magatartását, amellyel Jézus élt.

Befejezésül:

Minden napunk lehet advent, amikor személyes vágyunk születik, hogy mutassa meg magát, jöjjön el hozzánk, segítsen, vagy bátorítson, stb.

Minden napunk lehet karácsony, amikor megszületik bennünk. Lehetnek nagypéntekeink is, amikor megtagadjuk Őt..., de azon a napon, illetve napokon, amikor újra élni kezd, illetve megelevenedik Ő bennünk, az a húsvét!

Rajtam áll! Terajta áll! Rajtunk áll!

Válassz! Válasszunk!

Ő már kiválasztott és vár az én döntésemre, a tiedre, a mienkre.

Ezen gondolatokkal áldott karácsonyt és boldog új évet kívánok kedves mindnyájatoknak!

Simó Gáspár, spirituális

Összedőlve

Közeledett a várva várt ünnep, mégpedig a család kedvenc ünnepe, a karácsony. Mint ahogy az adventi koszorún a 4 gyertya égett, mi is lázasan készültünk az aznap esti ajándékozássra. Azt kell tudni, hogy a családjunk körében már régóta hagyomány, hogy a 25-i napot a nagyszülőknél töltjük, együtt ebédelve és az asztal mellett régi sztorikat elmesélve. Mint minden évben, idén is a karácsonyfa alá a nagyiéknak is bekerült az ajándék. A karosszékek mellett ott lapult egy mézeskalácsházikó csodajó illattal elárasztva az egész lakást. Nagyon ügyeltünk rá, hisz meg voltunk győződve róla, hogy nemcsak az illata, hanem az íze is mennyei lehet. Arra a belátásra jutottunk, hogy jobb lesz, ha valami hűvösebb helyre visszük, nehogy a túl nagy meleg, amit a kandalló árasztott, megártson neki. Tehát végtére is betettük az egyik szobába, ahol szinte biztosak voltunk, hogy nem eshet semmi bántódása. Másnap reggel épp elindultunk volna, amikor felfedeztük magát a megtettesült káoszt. Romokban állt a sütiből készült, gondosan megtervezett épület. Valószínűleg a résre nyitva hagyott ablak lehetett a hibás, amin keresztül a házikó nedvességet kaphatott, az azt összefogó cukormáz elgyengült, s összeomlott. Végül elvittük a nagyszüleimhez, és még viccesen megjegyeztük melléje, hogy az éjszaka úgy tűnik, olyan hóvihar tombolhatott a házukban, hogy észre sem vettük, pedig még a mézeskalácsházat is összerombolta. Azóta csak nevetünk az eseten, s karácsonykor mindig elmeséljük a család meghitt körében.

Az elcserélt ajándékok története

Ez a történet is karácsony környékén játszódott, amikor a családom hatalmas sietségben és készségben volt, mivel mint általában, így most is késésben voltunk a családi összejövetelről. Nálunk az a szokás, hogy minden ajándékot a fa alatt hagyunk egy kevés időre, hogy gyönyörködjünk bennük. Most sem történt másképp, csak az volt a gond, hogy az unokatestvérem ajándékának csomagolása és az én ajándékomnak a csomagolása egyforma színű volt, az különböztette meg őket, hogy más-más könyv lapult meg a fényes papír alatt. Én már hetekkel ezelőtt kiválasztottam egy jó bűnügyi regényt, amit olyan rég el szerettem volna olvasni, az unokatestvéremnek meg egy Leiner Laura-kötetet választottunk. Ahogy az előbb is említettem, nagy késésben voltunk, így apára maradt a csomagok kiszállítása az autóhoz. Amit tudott, felkapta az ölébe, gyorsan kirohant velük, és már otthon sem voltunk. Az ebédnél eljött az ajándékozás ideje, így átadtuk az unokatesómnak a becsomagolt könyvet. Amikor kibontotta, csillogó szemekkel köszönte meg a krimi regényt, amire azt mondta, hogy már nagyon-nagyon rég kinézte magának a könyvesüzletekben. Anyával egymásra néztünk, és elmosolyodtunk. Nem éltem meg rossz dologként a történetet, hisz másnak őszinte örömet szereztem, s tulajdonképpen ez az ajándékozás igazi lényege.

Meglepetés

Kiskorunkban a nővéremmel mindig nagyon de nagyon vártuk az angyal eljövetelét. Ez ezen karácsonyon sem volt másképp. Egész nap azon agyaltunk, hogy meg fogjuk-e kapni azokat, amiket leírtunk gyöngybetűkkel a levelünkben. Ugyanakkor azt is elterveztük, hogy most meglessük titokban az angyalt, és lencsevégre kapjuk. Igen ám, viszont tervünket félbeszakította az, hogy édesapánk elvitt minket korcsolyázni azon az estén. Igaz, nagyon jól éreztük magunkat, viszont már haza akartunk menni, hogy a tervünket még időben véghez tudjuk vinni, illetve a kellő előkészületeket meg tudjuk tenni. El is indultunk volna hazafele, viszont az autó nem akart begyúlni. Így egy fél óra hosszadalmas próbálkozás után végre elindultunk, és meg sem álltunk hazáig. Amikor az ajtóhoz értünk, már láttuk a karácsonyfa fényeit, és meg sem álltunk addig, amíg az ajándékokat el nem értük. Fenyőillat árasztott el mindent, és habár nem jött össze a tervünk, mégis elmondhatom, hogy az volt az egyik legcsodásabb karácsonyunk.

Amikor összetört a hited

Mindenkinek vannak emlékei, hogy hogyan is tudták meg a gyerekek, hogy az "angyal" és a "Mikulás" valójában nem létezik, csupán egy kis kedvesség, kis szeretet az ajándékozás által szereteteinktől. Nos, itt van egy-két emlék, hogy hogyan tudták meg diákjaink:

Körülbelül első osztályos lehettem, amikor felvilágosodtam, hogy az angyalka nem hoz ajándékokat. Elég naiv kisember lehettem, mert simán bevettem azt, hogy azért díszítjük fel a fát, hogy megkönnyítsük az angyalka dolgát. Na mindegy is... Karácsony reggelén fűtve a jó hangulattól, gondoltam, meglepem édesanyámat, hogy kitakarítom a házat, de úgy igazán aprólékosan. Egyszer csak szemet szűrt, hogy a fotel házához be volt ügyesen csúsztatva pár ajándéktasak. Az államat simogatva hosszan cikázott bennem minden összeesküvés-elmélet, ami létezik a lapos Föld elméletétől addig, hogy miért nem tudom megnyalni a könyökömet. Egyszer csak ráeszméletem valamire. A fotel hátát nem is kell kitakarítani... Vagyis, hogy a szüleim vették az ajándékokat. Még aznap este édesapám filmbeillően féltérdre ereszkedve, kezét a vállamra téve magyarázta el, hogy sem az angyal, sem a fogtündér nem létezik. A Mikulás az biztos, hogy létezik, tegnap is láttam egyet. Meglepődtek a reakción, mert elintettem az egészet egy "oké" szócskával, s kezdtem is bontogatni az ajándékot (amit nem néztem meg napközben, véletlenül sem, neeeeem)

Darvas Zsolt (XII. B)

Én már 4.-ben vagy 5.-ben tudtam meg az osztálytársaimtól hogy nincs angyal, ugye mondogatták, de először nem hittem nekik, aztán lassan én is elkezdtem terjeszteni, hogy nincs angyal vagy Mikulás. Nekem különösebben nem volt nagy lelki traumám emiatt, persze a szüleimnek nem mondtam meg: "Tudom, hogy ti vagytok az angyal", ugyanis tekintettel voltam a tesómra is.

Urkon Péter Viktor (X. A)

Karácsonyi kreatívkodás

Gondoltad volna, hogy mi mindent lehet készíteni vécépapír-gurigából? Például ezt a Mikulást és rénszarvast.

Csupán 2 vécépapír-guriga, piros és bórszínű papír, 2 piros és 1 fehér pom-pom, 4 googly szem, vatta, 2 gomb, papírragasztó és ragasztópisztoly, valamint olló kell hozzá.

A Mikulásodnak szánt vécépapír-gurigát ragaszd körbe a bórszínű papírral, majd a piros papírból vágj ki egy kisebb félkört, aminek a közepénél megtúrva a két szélét ragaszd össze, s az így kialakult gúlát ragaszd a guriga tetejére ragasztópisztollyal. Ezután szintén ragasztópisztollyal ragaszd a tetejére a fehér pom-pomot, majd a gúlát ragaszd körbe vattával. Ezután ragaszd fel a gurigára a googly szemeket és a piros pom-pomot,



aztán ragaszd körbe piros papírral, és ragaszd fel rá a gombokat. Utolsó lépésed az, hogy a képen látható formában felragaszd a vattát ragasztópisztoly segítségével. És kész is lett kis Mikulásod!

Ahhoz, hogy a rénszarvast elkészítsd, annyit kell tenned, hogy a képen látható formában kivágod a gurigát, majd a megmaradt részeket felcsíkozod. Ezután már csak annyi a dolgod, hogy ráragaszd a szemeket és a piros pom-pomot, és már a rénszarvasoddal is meglettél.

Ezt a karácsonyi díszet bárki el tudja készíteni, ugyanis pofonegyszerű.



Nincs szükséged másra, mint egy parafa dugóra, egy közepes méretű tobozra, zöld temperára, ragasztópisztolyra, valamint egy kis facsillagra, amit megtalálsz a papírboltokban, de ha mégsem, kartonpapírból is készíthetsz.

Csupán annyit kell tenned, hogy a tobozodat befested zöldre, vársz egy kis időt, amíg megszárad, majd ragasztópisztollyal a toboz aljára ragasztod a kettévágott parafa dugót (ha elég kicsi a parafa dugód, nem is kell kettévágnod). Ezután a toboz tetejére ragasztod a kis csillagodat szintén ragasztópisztollyal, és már kész is a kis karácsonyfád. Remélem, tudunk adni pár ötletet a kézműveskedéshez így karácsonykor!

Ezt a hóembert is nagyon egyszerűen eltudod készíteni.

Szükséged van befőttes üvegre, fehér és fekete akril festékre, szalagra, 2 gombra, fekete kariókára és narancssárga szivcsanyagú papírra vagy kartonpapírra, valamint ragasztópisztoly.

Először is befested az üveged fehérre, a tetejét pedig feketére. Eután kötsz egy masnit a szalagodból az üveg közepére, ez lesz a hóembered sálja. Következő lépésben kivágod papírból a hóember orrát, és a masni fölé ragasztod annyira, hogy maradjon hely a szájának. Ezután kariókával megrajzolod a hóember szemét és száját. Az utolsó lépésed az, hogy a masni alá ragasztod a gombjaidat, és ráteszed az üvegre a fedelét. Kész is van a hóembered.



Csató Dorottya, X. B

A lélek karácsonya

„A fa alatt ülve az ajándékoktól várjuk a boldogságot, ami persze nem jön, de helyette jön egy üresség érzés. Ám az érdekesség az, hogy sztereotip módon mindenki el tudja mondani, hogy nem az ajándékozásról szól az advent. És annak ellenére, hogy elmondom mindezt, öt perc múlva már én is benne vagyok a mókuserékben, és megyek vásárolni. Mert kell, mert elvárások vannak. Na, valahogy ezt a folyamatot kellene megtörni!” - Limpár Imre.

Tényleg csak formalitás lenne a karácsony napjainkban? Már hónapokkal előtte készülődni kezdünk rá: milyen ajándéknak örvidenének szeretteink? Mi kerüljön a fa alá? A házat, utcákat kidíszítjük, sütünk-főzünk, hogy az asztal roskadásig tele legyen a karácsonyi vacsorán, mikor összeül a nagycsalád...Mindent el akarunk végezni egy bizonyos időpontig, Szentestéig, hogy azt tökéletesen ünnepelhessük meg. Csak magára a karácsonyra fókuszálunk, de mi marad az adventtel, a várakozással? Egy hónapon át rohangálunk, stresszeljük magunk egyetlen este/nap miatt, amit a “szeretet ünnepe” címszóval öltöztünk fel. Szerintem a várakozás éppen annyira fontos része a karácsonynak, mint maga Szenteste vagy karácsony napja. Ezt az időszakot sajnos nem a megfelelő módon töltjük ki. Minden szemmel látható dolgot magunk körül kidíszítünk, ám mi marad azzal, ami láthatatlan? A lelkünket is ünneplőbe öltöztettük, vagy teljesen megfeledkeztünk róla a sok külsőség miatt? Sajnos elég kevesen mondhatjuk el magunkról, hogy igenis rendesen felkészültünk a karácsonyra, az Úr Jézus születésére. Bizony, a karácsony nem másnak, mint Krisztus születésének az ünnepe, nem holmi csillogó ajándékoké. Ne essék félreértés, nagyon szép gesztus megajándékozni egymást, kimutatva így szeretetünket. De ki mondta, hogy csak anyagi dolgokkal szerezhetünk egymásnak örömet? Egy mosoly, kedves szó, ölelés, egy mély, őszinte beszélgetés sokszor sokkal több jót tesz a megfáradt emberi lélekkel, mint egy méregdrága ajándék, amit egy idő után úgyis megun az ember. A lelkünk kimerült az év alatt felgyűlt nehézségek miatt, az advent lenne a megfelelő alkalom, hogy megpihentessük, feltöltsük azt. Nálunk a családban minden este összegyűlünk az adventi koszorú köré, együtt éneklünk, hálát adunk a jó dolgokért, imádkozunk, így készítve fel magunk a karácsonyra. Habár megesik, hogy unalmasnak találom, és inkább végezném a “nagyon fontos és elhalaszthatatlan dolgaimat” helyette, tudom, hogy majd felnőtt koromban ezek lesznek a legszebb emlékeim. Magamon is sokszor észreveszem, mennyire a karácsony külsőségeinek élek: a szobám telis tele karácsonyi dekorációval, olyan ruhákat, ékszereket hordok, amik a karácsonyra emlékeztetnek, a lejátszási listám is csupa karácsonyi dalokból áll, nem is beszélve a filmekről, amiket ebben az időszakban szoktam nézni. Egyszóval próbálom körbevenni magam a karácsonnyal, és azt hiszem, sikerült is, miközben egyáltalán semmi köze a kettőnek egymáshoz. Ebből a hibánkból kéne kitörni, hogy a csillogás ne vakítsa el szemünk a karácsony igazi mondanivalójáról. Hogy hogyan, arra mindenki maga kell rájöjjön. S ha csendben leülünk, belenézünk kicsit a lelkünkbe, meghallva benne Isten szavát, biztos vagyok benne, hogy megkapjuk a választ és ebből az örökös, emésztő körforgásból kiszabadulva úgy ünnepelhetjük a karácsonyt, ahogy tényleg kéne.

Gergely Sarolt, X. B

Mély levegő vol. 2

Mivel is lehetne a téli borongós hónapokat pszichológiailag legjobban leírni, mint egy jó kis szezonális affektív zavarral? Jól hangzik, nem? Nem! A szezonális affektív zavar gúnynevén a téli depresszió, ez lesz a Mély levegő második témája. Mint ahogy nevéből adódik, a szezonális affektív zavar egy olyan depressziós tünetegyüttes, ami kifejezetten a téli hónapokban fordul elő. Nyilván magától értetődő, hogy ez az Egyenlítő környékén a legritkább, míg északon sokkal gyakoribb. Felmérések szerint a fiatal felnőtteket és a nőket érinti leginkább, de sokszor gyerekeknél is megfigyelhető.

Tünetei:

- kitartó rossz hangulat
- érdeklődés/motiváció csökkenése
- ingerlékenység
- reménytelenség, büntudat
- fáradtság, levertség
- megnövekedett alvásigény, nehéz reggeli kelés
- szénhidrátéhség, súlygyarapodás

Néhány dolog, amivel segíthetsz magadon, és jobban érezheted magad:

- fényterápia
- életmódváltás
- viselkedésterápia.

Nem utolsó sorban pedig, ha bármelyik tünetet tapasztalod magadon, nem kell félned. Ha szükséged van valakire, bármikor beszélhetsz egy baráttal, szülővel vagy tanárral. Fontos vagy!

Bodor Szidónia, X. B

Zeneajánló

Egy igazi decemberi zeneajánló nem is lenne zeneajánló karácsonyi zenék nélkül, ámde nem a szokványos száncsengőt szeretném szajkózni, mert tudom, hogy azzal már nagyjából mindenkinek tele van a hócipője. E helyett egy egész karácsonyi albumot hoztam, még hozzá Sia „Everyday is Christmas” című albumát. Számomra már megjelenés óta örök kedvenc, úgyhogy bizalommal bátorítalak arra hogy hallgassatok bele, mert biztos vagyok abban, hogy lehet akármilyen zenei ízlésed, legalább egy zene az albumról tuti befutó lehet akár neked is.



De azok se szomorkodjanak akik nem tartoznak az olyan karácsonymániások táborába, mint én, ugyanis akad még a tarsolyomban egy album, ami nem más, mint Ariana Grande 2020-as albuma a Positions.

Csiszér Szidónia, X. B

Főszerkesztő:

Tompos Tamara

Szerkesztőség:

Gergely Sarolt
Bodor Szidónia
Téglás Hilda
Csató Dorottya
Molnár Apollónia
Csiszér Szidónia

Design:

Sántus Róbert

Korrektúra:

Gothár Renáta
Kész Sarolta

Vezetőtanár:

Pál László

Dsida Jenő: Itt van a szép karácsony

Itt van a szép, víg karácsony,
Élünk dión, friss kalácson:
mennyi finom csemege!
Kicsi szíved remeg-e?

Karácsonyfa minden ága
csillog-villog: csupa drága,
szép mennyei üzenet:
Kis Jézuska született.

Jó gyermekek mind örülnek,
kályha mellett körben ülnek,
aranymese, áhítat
minden szívet átítat.

Pásztorjátások be-bejönnek
és kántálva ráköszönnek
a családra. Fura nép,
de énekük csudaszép.

Tiszta öröm tüze átég
a szemeken, a harangjáték
szól, éjféli üzenet:
Kis Jézuska született!

Boldog Karácsonyt!

Kíván a DT és a szerkesztőség



Segítő Mária Római Katolikus Gimnázium

Írhattok nekünk a ***segitodt@yahoo.com*** -ra!

Az újság megjelenését támogatta
Csíkszereda Megyei Jogú Város Polgármesteri
Hivatala és a Segítő Mária Alapítvány.
Köszönjük!



CSÍKSZEREDA POLGÁRMESTERI HIVATALA

Nyomtatva a **STÁTUS** nyomdában!